

Sygn. akt V U 1067/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014 r. w Kaliszu

odwołania R. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 16 lipca 2013 r. Nr (...)

w sprawie R. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 16 lipca 2013 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu R. W. prawo do emerytury poczynając od dnia 01 czerwca 2013 r.

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz odwołującego R. W. kwotę 120 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 lipca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił R. W. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Zakładach (...) spółka z o.o. w W. w latach 1972 – 99.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył R. W. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu pracy w Zakładach (...) w latach 1972 – 99 jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił co następuje:

Odwołujący R. W. urodzony dnia (...) w okresie 21.08.1972 – 31.05.1988 oraz w okresie 25.01.1993 – 31.11.1999 był pracownikiem Zakładów (...) w W.. W okresach: 22.11.1972 – 30.11.1982, 25.01.1993 – 31.11.1999 zatrudnionym kolejno na stanowiskach: klejarz paździerzy, stolarz w płytowni, zastępca kierownika na wydziale produkcji, mistrz na wydziale uszlachetniania płyt.

(dowód: świadectwa pracy, dekrety płacowe, pisma o zmianie warunków pracy i płacy w aktach osobowych)

W okresie 26.04.1973 – 8.04.1975 odwołujący odbywał zasadniczą służbę wojskową.

/bezsporne/

Po jej zakończeniu, odwołujący podjął pracę z dniem 21.04.1975 na stanowisku stolarza w płytowni.

(dowód: akta osobowe odwołującego)

Pracę w okresach: 22.11.1972 – 30.11.1982, 25.01.1993 – 31.11.1999 odwołujący wykonywał w miejscach lokalizacji maszyn i urządzeń służących do obróbki przerabianego w zakładzie lnu. Nie nadające się do dalszej obróbki włókienniczej, odpady pozostałe po oddzieleniu włókna od zdrewniałych łodyg rośliny, poddawane były procesowi technologicznemu na wydziale płyt paździerzowych polegającego na klejeniu fragmentów łodyg i formowaniu ich w płyty o określonych wymiarach, a po wyschnięciu – docięciu płyty. Do 1993 r. w wydziale produkowane były półfabrykaty. Od 1993 r. zakład wszedł w kooperację z firmą meblarską i od tego czasu surowa płyta paździerzowa pokrywana była na wydziale dodatkowo laminatem. Odwołujący jako klejarz płyt paździerzowych a następnie stolarz w płytowni, codziennie w wymiarze po 8 godzin każdego dnia roboczego zajmował się produkcją płyt paździerzowych. Tak wskazany zakres prac realizowany był także w okresie kiedy odwołujący był zastępcą kierownika produkcji na wydziale produkującym takie płyty a następnie mistrzem - przy czym doszły w zakresie obowiązków dodatkowe czynności związane z rozliczaniem czasu pracy podległych pracowników oraz funkcje w zakresie nadzoru i koordynacji produkcji. Czynności te nie zajmowały odwołującemu więcej niż 1 godzina w wymiarze całej dniówki roboczej.

(dowód: świadectwa pracy w warunkach szczególnych w aktach ZUS, zeznania świadków: B. J., R. B., zeznania odwołującego)

Odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się okresem ubezpieczenia wynoszącym 26 lat 2 miesiące i 3 dzień. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/bezsporne/

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę zeznaniom świadków, zeznaniom odwołującego oraz dokumentom zebranych w aktach osobowych odwołującego. Sąd dał także wiarę wystawionym świadectwom pracy z warunkach szczególnych przedłożonych w organie rentowym z tą tylko zmianą, że wskazany okres pracy na przełomie 1995 – 96 podlega drobnej korekcie wobec treści dekretów płacowych znajdujących się w aktach osobowych. Otóż odwołujący był stolarzem na wydziale uszlachetniania płyt do dnia 30.11.1995 r. a od dnia 1 grudnia 1995 r. został przeniesiony na stanowisko mistrza na wydziale uszlachetniania płyt. Oceniane w tym miejscu świadectwo pracy okres pracy na stanowisku mistrza utożsamia z zawarciem nowej umowy o pracę z jednostką powstałą po przekształceniach właścicielskich dotychczasowego podmiotu zatrudniającego.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach (Dz. U. nr 8 poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi (okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym). W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych. Od dnia 22.11.1972 r. do dnia 25.04.1973 r. odwołujący wykonywał pracę klejarza w płytowni, od dnia 21.04.1975 r. do dnia 31.03.1976 r. i od dnia 25.01.1993 r. do dnia 30.10.1995 – odwołujący wykonywał pracę stolarza w płytowni na wydziale uszlachetniania płyt, od dnia 1.07.1983 r. do dnia 1.04.1976 r. do dnia 30.11.1982 r. i do dnia 1.07.1998 r. do dnia 31.12.1998 na stanowisku zastępcy kierownika produkcji na wydziale uszlachetniania płyt oraz od dnia 1.12.1995 r. do dnia 30.06.1998 odwołujący wykonywał prace na stanowisku mistrza na tym wydziale. Te dwie pierwsze prace wymienione są w wykazie A dział VII pkt 1 załącznika do cytowanego rozporządzenia. Rozwinięcie wskazanej w tym miejscu pracy zawarte jest w załączniku do zarządzenia nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy przemysłu chemicznego i lekkiego. Przywołany załącznik wśród prac przy obróbce surowców włókienniczych wymienia takiej prace jak praca klejarza październowego (dział VII pkt 25) czy stolarza w płytowni (dział VII pkt 28). Natomiast powołany wyżej załącznik do rozporządzenia wśród prac uznanych za prace w warunkach szczególnych wymienia także kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji oraz dozór inżyniersko-techniczny na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Stanowi o tym pkt. 24 Działu XIV wykazu A. Pracę taką odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy odpowiednio w podanych wyżej okresach. Wykonywanie takiej pracy sprawiło o łącznym okresie pracy w warunkach szczególnych wynoszącym 14 lat 3 miesiące i 1 dzień.

Powyższy okres ulega zwiększeniu o okres odbywania służby wojskowej.

Okres służby wojskowej podlegał zaliczeniu do okresu pracy w warunkach szczególnych. Zgodnie bowiem z uregulowaniem art. 108 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej w pierwotnym brzmieniu, okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po

odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby, pod warunkiem zachowania terminu, o którym mowa w art. 107 ust. 1 ustawy tj. jeżeli najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia z tej służby pracownik zgłosił swój powrót do zakładu pracy w celu podjęcia zatrudnienia.

Przepisy te, na podstawie których przerwę w wykonywaniu zatrudnienia w ramach stosunku pracy wywołaną odbywaniem zasadniczej służby wojskowej zalicza się - z zachowaniem ciągłości pracy - do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień uzależnionych od ilości lat pracy w danym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie, należy tłumaczyć tak, że okres zasadniczej służby wojskowej jest okresem pracy na takich samych warunkach, jak przed powołaniem do służby, a poborowy odbywający służbę uważany jest za pracownika. Pogląd taki zawarty w uzasadnieniu uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16.10.2013 r. w sprawie III UZP 6/13, sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę w pełni podziela. Okres takiej służby to 1 rok 11 miesięcy i 12 dni.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się ponad 26 – letnim okresem ubezpieczenia i w chwili wydawania zaskarżonej decyzji miał ukończony 60-ty rok życia. Nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku mając na uwadze przepis art. 98 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, uznając, iż nakład pracy pełnomocnika uzasadnia przyznanie wynagrodzenia w wysokości podwójnej stawki minimalnej.